

A hét szentje: SZENT JOZAFÁT PÜSPÖK, VÉRTANÚ
1580 körül született Wlodziemierzben. Ortodox szülőktől származott, katolikus hitre tért, és az egységért munkálkodott. 1604-ben bazilita szerzetes, 1614-ben archimandrita, 1618-ban polocki érsek lett. Sokat segítette a szegényeket. Fáradhatatlanul dolgozott a nyugati és keleti kereszténység egyesítésén. Az unió ellenségei életére törtek, és a lengyelországi Witepszkben 1623. november 12-én karddal kivégezték.

Vendégünk: BANO MARIA BLANDINA missziós nővér
Őnök hirdetik, hogy minden munkájukkal az Egyház missziós küldetését szolgálják. Hogyan valósul meg ez a gyakorlatban?

– Mielőtt Magyarországra jöttem volna, hat évig Melbourneben tanultam, és Sydney-ben készültem az örökfogadalomra. Úgy terveztem, hogy hazamegyek Timorba, de megkaptam a ki nevezést ide. Fölvetődött bennem a kérdés: mit csináljak én ott, Európában? Mit vár tőlem az Isten? Kicsinek tartottam magam, és úgy gondoltam, Európa számomra túl nagy, és intelligens népek élnek itt. Sokat imádkoztam és rájöttem: Isten azért küldött engem ide, Európába, az Önök hazájába, mert Európának is szüksége van azokra, akik tudnak szeretni, és közvetítik Isten szeretetét. Az hatalmas bátorság, hogy bárhová megyünk, Jézus örömhírét hirdetjük, adjuk tovább. „Menjetek az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot!” Régebben Európából mentek misszionálni a népeket a világ többi földrészére, és ezek gyümölcsként ma ide jönnek újraevangelizálni a hitében elfáradt Európa népeit. *(részlet november 6-diki Magyar Kurír cikkből)*

Ps: 11-én (v) 196-kor a templomban **jótekonysági hangverseny** az indonéziai természeti katasztrófák túlélőinek javára. A nővérrel ott találkozhatunk és hallhatjuk őt!

A KÉSZ OKTÓBER 29-I ÖSSZEJÖVETELÉRŐL

Ez alkalommal beszélgetést folytattunk Náray-Szabó Gáborral. Az idők jelei sorozatban megjelent Újra néven nevezük - Erények a közéletben? című műben elemzett 4 fő erény közül az okosság erényéről. Gábor a Professzorok Batthyány Körének tagjaként vett részt a munkacsoportok munkájában.

Egy éven keresztül folyt a munka, a beszélgetések a KÉSZ csoportjaiban zajlottak. A cél annak megfogalmazása volt, hogyan érvényesülhetnek világunkban az erények. Végül 255 pontot fogalmaztak meg a kötetben. Ezeket tartalmazza az átfogó tanulmány, egy film, amely a KÉSZ és a plébánia honlapjáról letölthető és egy konferencia. A tanulmány hasznosítása, iskolákba és arra nyitott közösségekbe való eljuttatása folyamatos feladat.

A négy sarkalatos erény, igazságosság, mértékletesség, erősség és okosság közül az okosság (bölcsesség) a legnehezebben követhető, mert minden helyzetben mérlegelni kell bölcsen, a szeretet alapján, a közjó érdekében. A beszélgetés során elhangzott idézetek közül a 196. pontban olvasható Szent László gondolat minden kor politikai hatalmára érvényes: „*Atyám, bűnös vagyok, földi hatalom nyomja a vállam.*” *Vermes Ágota*

A SZOLGÁLAT LELKE

Jótekonysági hangverseny az indiai Keraláért

„Erőt adsz minden helyzetben”- énekelte a 4 Akkord Show Kórus október 21-én a Józsefvárosi Szent József Főplébánia – templomban. Valóban, erőre van szükségünk mindnyájunknak, hogy elviseljük a megpróbáltatásokat. De miért éppen az indiaiak megsegítéséért szerveztek ilyen rendezvényt? A dél-indiai Kerala tartományt öt balatonnyi víztömeg öntötte el. Az évszázad árvizeként emlegetett természeti csapás több száz emberéletet követelt, illetve szintén több százas nagyságrendű azoknak a

száma, akik otthon nélkül maradtak. Hazánkban sokan ismerhetik a verbita Benvin Madassery (Sebastian) atyát, a Pápai Miszsiós Művek magyarországi vezetőjét, aki ebből a régióból származik, s most családja is veszélybe került a katasztrófában.

Kerala tartományban él a legtöbb katolikus. Az árvíz pedig azokat a területeket érintette leginkább, ahol a keresztény közösség többségben van.

A hindu fundamentalista kormány, amely Indiában uralkodik, nem nyújt kellő támogatást a keresztényeknek, nem nyilvánítja nemzeti katasztrófának a történeteket. Augusztus 19-én, az Úr anyála imádság alatt Ferenc pápa külön kérte az egyetemes egyházat, hogy lehetőségeink szerint támogassuk az árvíz sújtotta területen élő embereket imáinkkal és anyagi hozzájárulással. Valóban nagyon sokan nélkülöznek, különösen keresztény családok. Nehéz időket élnek. A Jóisten keze védje meg őket a következményektől, mint például járványok, és a mi anyagi segítségünk adjon lehetőséget nekik talpra állni.

A hangverseny előtt 18 órakor Sebastian atya szentmisét mutatott be az áldozatokért. Az evangéliumra utalva szentbeszédében kiemelte, hogy a szolgálat lelke által kell kitűnni. „Sok mindent tudunk Isten segítségével véghez vinni, de sokunkból hiányzik a szolgálat lelke. Nem az uralkodik bennünk, hanem a versengés, mely az apostolokban is. Ha Krisztus azt mondta, hogy nem azért jött, hogy szolgáljanak neki, hanem, hogy szolgáljon, próbáljunk meg mi is így cselekedni. Nézzünk magunkba. Bennem van a szolgálat lelke? A közösségben? A családban az uralkodik?”

Az est folyamán fellépett Tallián Mariann előadóművész, aki gyönyörű irodalmi csokorral lepett meg bennünket – ilyenkor gondolunk arra, milyen jó volna, ha minden színész ilyen szépen és helyesen hangsúlyozva beszélne–, a 4 Akkord Show Kórus, a Ward Mária Zeneművészeti Szakgimnázium tanulóit, valamint Ashrin Martin és Francis Palakeel (keralai nyelvű duettel).

Medveczy Attila

AZ ÉLET IGÉJE – 2018. november

„Nézd, az ajtóban állok és kopogok. Aki meghallja szavam, és ajtót nyit, bemegyek hozzá, velem eszem, ő meg velem.” Jel 3,20

Gyakran halljuk, hogy kopognak az ajtón. Lehet, hogy a postás az, vagy a szomszéd, esetleg a gyermekünk barátja, de az is lehet, hogy valaki ismeretlen. Vajon mit akarhat? Vajon elég óvatosak vagyunk-e, ha ajtót nyitunk és beengedjük otthonunkba, akit nem ismerünk jól?

Isten igéje a Jelenések könyvében mégis a váratlan vendég befogadására hív.

A keresztények sokat okulhatnak ebből a könyvből, szerzője a laodíceai ősegyháznak ír az Úr Jézus nevében, aki szeretetből meghalt és föltámadt minden emberi teremtményért.

Tekintéllyel szól, mely ebből a szeretetből fakad. Dicséri, kiigazítja és meghívja a hívők közösségét, hogy fogadják el az Úr hathatós segítségét, amelyet azoknak kínál, akik készek felismerni az ő hangját, és „ajtót nyitnak” neki.

„Nézd, az ajtóban állok és kopogok. Aki meghallja szavam, és ajtót nyit, bemegyek hozzá, velem eszem, ő meg velem.”

Ma is úgy, mint egykor, az egész keresztény közösséget arra hívja, hogy győzzük le a félelmeinket, a megosztottságot, téves meggyőződéseinket, hogy nyitva álljon ajtónk Jézus érkezésére. Ő ugyanis minden nap más „ruhában” mutatkozik: a mindennapos szenvedésekben, a meggyőződésünkhöz való hűség nehézségeiben, életünk fontos döntéseinek kihívásaiban, de mindezekelőtt az emberekben, akikkel a nap folyamán találkozunk.

Ez egyben személyes meghívás is, hogy megálljunk egy meghitt pillanatban Jézussal, mint egy baráttal, az est csendjében, és asztalhoz ülünk: ez a legalkalmasabb idő arra, hogy figyelmesen és nagyon nyitottan beszélgetni kezdjünk vele.

Hallgattassuk el a zajokat, hogy felismerjük és meghalljuk a

hangját, a Lelkét. Egyedül Ő képes felszabadítani bennünket félmeink alól, és segít megnyitni a szívünk ajtaját.

Chiara Lubich így beszél a tapasztalatáról: „Mindent el kell hallgattatni magunkban ahhoz, hogy felfedezzük bensőnkben a Lélek Hangját. Úgy kell felszínre hozni ezt a Hangot, mintha egy gyémántot emelnénk ki a sárból: meg kell tisztogatni, meg kell mutatni, és kellő időben oda kell ajándékozni, mert Szeretet, és a Szeretetet ajándékozásra való: olyan, mint a Tűz, mely ha szalmával vagy valami mással érintkezik, lángra lobban, különben pedig kialszik. Növekednie kell bennünk a Szeretetnek, és ki kell áradnia.”

Ferenc pápa azt mondja: „A Szentlélek ajándék, ő belénk költözik, és gyümölcsozóvé teszi életünket úgy, hogy ezt az ajándékot továbbadhassuk másoknak. [...] A Szentlélek működésének az a következménye, hogy már nem saját énünket tartjuk életünk középpontjának, hanem megnyílunk a közösség „mi”-jére: befogadunk, hogy adjunk. Nem mi vagyunk a középpontban: mi eszközei vagyunk az ajándéknak mások számára.”

„Nézd, az ajtóban állok és kopogok. Aki meghallja szavam, és ajtót nyit, bemegyek hozzá, vele eszem, ő meg velem.”

Az evangéliumra jellemző kölcsönös szeretettel a keresztények is olyanok lehetnek, mint Ő, Isten jelenlétéről tehetnek tanúságot napjainkban is.

Egy fiatalasszony meséli: „Váratlanul felhív a férjem, hogy egy unokahúga, akivel csak évente egyszer, futólag találkozunk, a segítségünket kéri. Már egy ideje konfliktusok vannak közte és a barátja között, akivel együtt él, de most végleg összeveszttek, és szeretne elköltözni tőle. Persze, segítünk az albérletkeresésben, válaszolom, de némi beszélgetés után kiderül, hogy az unokahúga már másnap jönne, és arra gondolt, hogy hozzánk. Csak amíg nem talál albérletet. Első pillanatban sokkol ez a kérés, és csak az ellenérvek jutnak eszembe: van egy kialakult életritmusunk, három gyerekünk közül egy még totyogó, egy szobát akkor teljesen át kellene adnunk neki, ahová pont most költöztettük be a legnagyobb gyereket. Ágyunk sincs elég. Hogy fog ez működni? De a férjem emlékeztet: nincs más rokona ebben a városban. Ki segítsen, ha nem mi? Röviden imádkozunk és amikor leteszem a telefont, már jönnek is a megoldási ötletek: vagy egy szivacsunk, azon tud aludni; ha kipakolunk egy polcra, tudja hová tenni a ruháit. Másnap megérkezett, és végül két hónapig maradt. Sok mindennapi lemondással és alkalmazkodással járt ez az időszak, de ajándék is volt, mert sokat játszott a gyerekekkel, és mi is jobban megismerhettük őt.”

Mindannyian meg vagyunk hívva, hogy ajtót nyissunk az Úrnak, aki kopog, hogy aztán vele együtt elmenjünk azokhoz, akik mellettünk élnek.

Letizia Magri